

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegraful este de dōne ori pre septem
mana: Dumineca și Joi. — Prenume-
ratimea se face în Sabiu la expediția
foiești pre afară la c. r. poste en bani
gătă prin scrisori francate, adresate către
expediția. Pretiul prenumeratunei pen-
tru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear
pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 76 ANULU XXI.

Sabiu, in 20 Septembrie (2 Oct.) 1873.

tră celelalte părți ale Transilvaniei și pentru
provinciile din Monarhia pre unu anu 8 fl.
Iéra pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru
princ. si ieri stănește pre anu 12 1/2 anu 6 fl.
Inseratele se plătesc pentru întâia
ora cu 7 cr. sirulu, pentru a doua ora cu
5 1/2 cr. si pentru a treia repetare cu 3 1/2
cr. v. a.

Invitare de prenumeratiune

„Telegrafulu Romanu“

pre patrariul din urma (Octombrie—Decembrie)
al anului 1873. — Pretiul abonamentului
pre 1/4 de anu e :

Pentru Sabiu 1 fl. 75 cr. v. a.

Pentru Monarchia austro-ungară 2 fl. v. a.

Pentru Romani și strainatate, 3 fl. v. a.

DD. abonanți suntu rugăți a nu intardia
cu trimiterea prenumeratiunilor.

Adretele ne rugămu a se scrie curat, și in locu de epistole de prenumeratiune recomandăm op. publ. avisurile postale, (**Posta-Utalvány. — Post-Anweisung.**) că impreună cu spese mai putine și că mai sigure pentru inaintarea banilor de prenumeratiune la

Editură „Telegrafului Romanu“
in Sabiu.

Congresulu electivu.

Siedintia VII. tienuta in 16/28 Sept.
Protocolul siedintei premergătoare se autentica.
Dupa seversarea servitului de dimineti
in biserică congresulu intregu au adus pre Archei-
scopulu și Metropolitulu Procopiu I vacico-
viciu la stă biserica.

Présantia Sea ocupă locu in midilocul bisericei pre unu fotoliu asiediatu spre acestu scopu lângă scaunul archeișcopescu; presedintele comisariu in numele congresului i rostii acesta cuvenire de introducere:

„Acésta e diu'a, care a facut'o Domnulu sa ne bucurămu și sa ne veselim in trens'a.“ — Ps. 117. v. 23.

Astfelu cîntă odata profetulu și imperatulu Davidu, in bucuria inimii sele vediendu realizandu-se unitatea poporului seu israelu. Si déca s'a cadiutu cîndu-va, apoi acum se cade intr'adeveru, că astfelu sa esprimem si noi bucuria inimii noastre vediendu unitatea bisericei noastre din patria reinviata si realizata.

Dloru! Ne-amu dedat su andim u numai la serbarea invierei Dlu si Măntuitorului nostru Iisus Christosu cantandu-se versulu profetului Davidu: „Acésta este diu'a, care a facut'o Domnulu sa ne bucurămu și sa ne veselim in trens'a“, adeca atunci cîndu intr'un'a cu invierea Dlu mai serbâmu si triuful luminei si alo adeveruloi, triumfu reportatu asupra intunecului si a nedreptătiei. Dara ore ce alta e pentru noi recastigarea perdutiei noastre Metropoliu vechi? decât invingerea luminei si a dreptătiei contră intunecului, decât reinvierea si regenerarea noastră biserică! De aceea cu dreptu cuventu repeta in bucuria inimii mele cuvintele psalmistului: „Acésta este diu'a care a facut'o Domnulu sa ne bucurămu si sa ne veselim in trens'a.“

Déca vomu consideră Dloru! ca strabunii noștri dupa ce erau lipsiti de drepturi politice, sute de ani, fura lipsiti si de drepturile loru bisericesci, déca vomu consideră, ca S. maică noastră Biserica, unică si singură noastră consolare in acele tempuri grele, dicu aceea S. maica Biserica, care in tempuri nefericite era chiamata a no imbratisă, si a ne strioge la sinulu seu de maica — sute de ani su subjugata si desconsiderata, déca vomu consideră, ca intre asemenea impregurări triste noi perduram

ce aveam mai scumpu, Metropoliu nostra, Episcopii, monastiri si altele, preste care voiesc a aruncă velolo uitării, si in fine déca vomu consideră, ca după töde aceste suferințe grele ce le cunoscem din istoria nostra biserică astazi ne-au resarit si noue pre terenul bisericescu sărele dreptătiei, pentru ca a inviatu vechi'a nostra Metropolia, atunci ve-ti aprobă espressionea ce amu datu bucuriei prin cuvantele profetului: „Acésta este diu'a care a facut'o Dlu sa ne bucurămu si sa ne veselim in trens'a“.

De-si amu mai datu espressione semiemințelor noștre de bucuria, pentru reinvierea vechiei metropoli, si adeca atunci, cîndu prin starunii a marelui si nemuritorului Archeișor Andrei amu serbatu diu'a de 12/24 Decembrie 1864 că diu'a reinvierei, totusi eram cuprinsi de ore-care ingrigire, cum se va sustine, si anume: cum se va aplică in praca Statutulu nostru organicu, unică basa de existența a Metropoliei noastre, si in acele părți ale lui, in cari pîna acum n'avoram ocasiune a-l practisă. Sciti Dloru! Căta jale si dorere ne cauă perderea cea mare si prea temporii a prea demnului si prea iubitului nostru Archeișor si Metropolitul Andrei, sciti căta ingrigire ne cuprise pentru aceea, cum vomu repară noi aceea mare perdere? si enumere, ca ore sci-vomu noi a ne intronu intr'o bona intelegeră, la primă eserciare a dreptului nostru de alegere. Sciti Dloru! cu căta ingrigire ne-amu apropiatul de acestu congresu electoralu, cu căta temere, nu cum-va terenu nostru, edificiul bisericescu sa fie lovitu dintr-o parte seu alta, chiaru acum la radicarea lui, intielegu chiaru acum la întâia aplicare a dreptului de a ne alege pre Archeișor si Metropolitul nostru, dara sciti si aceea Dloru! ca proveditia divina, care totu-dună a fostu scutul nostru, nu ne-a parasit uici acum in aceste momente supreme la actul celu de stată insemnata alu alegerei de Archeișor si Metropolitul si esia töde temerile si ingrigirile noștre disperura, si in locul loru bucuria strabată inimile noștre, atunci cîndu fuserămu fericiti a vedé pre fratii nostri dela pôlele carpatorilor dandu mână fratilor nostri dela Tis'a, pentru sigilarea unității noștre bisericesci, pentru intemeierea bunei si fraciei intelegeri ce caracteriză pre fratii cei adeverati, intielegu contiegera dela primă nostra alegere de Archeișor si Metropolitul dia 28 ale lunei trecute, cîndu mai toti ne introniram intr'o persoană pentru salvarea celui mai mare principiu alu Bisericei noastre strabune — principiul unității noștre bisericesci, ingrigirea nostra disparu atunci cîndu vediuramu poterea de vietă a tinerei, dara frumosei noastre constituui bisericesci. Iera déca totusi n'amu datu atunci spresiunea deplina acelei bucurii, cau'a fu, ca amu acceptat incoronarea opului nostru, cu preinalt'a sanctionare a actului nostru de alegere din partea Majestăției Sele c. si r. apostolice.

Inse acom din mila lui Ddieu si gratia Majestăției Sele c. si r. apostolice, scutul nostru de alegere si a sanctiunatu si alesulu nostru Escoletentia Sea Par. Episcopulu Procopiu este intarit in demnitatea de Archeișor si Metropolitul ce ni-a oferit biserica.

Acésta intarire imparatescă este aci in actulu acesta si provocu pre domnulu notariu se vi-lu ceteșca (aci se ceteșce decretulu).

Dupa ce cum disei, in virtutea decretului acum cettit, alesulu nostru este intarit in demnitatea de Archeișor si Metropolitul alu nostru si dupa ce prin acésta intarire a primului nostru actu de alegere eschituitu in modu constituiunal altisimola locu a recunoscute de nou si poterea de vietă a dreptului nostru stravechio, — acum de curendu reinviat — credu ca cu totu dreptulu potemu astazi la dlu a reinvierei drepturilor noastre bisericesci eschimă ou asele cuvinte ale profetului Davidu, pre care le

esprimem si la serbarea invierei Dlu nostru Iisus Christosu: Acésta este diu'a etc: si acésta inca si din alte dōne cause, ună pentru ca stă mai că biserica, care pîna aci era imbracata in dolio, pentru mōrtei si perderea cea mare a nemuritorului nostru Archeișor Andrei astazi a depusu doliul, si s'a imbracatu in haina de veselie, pentru ca si-a recapetatu pre mirele seu, in prea demnă persoană a Escoletentie Sele Dlu Archeișor si Metropolitul Procopiu si altă cauă de bucurie, ca constituuiuna nostra a dovedit u inaintea Majestăției Sele a Imperatului si Regelui nostru, inaintea Regimului Majestăției Sele, si inaintea tineri multa potere de vietă, si ca prin acésta s'a recunoscuta unitatea nostra bis., aceea unitate santa, care este chiamata a intrunii pre toti confratii noștri din diferele părți ale patriei sub scutul seu — intr-un singur corpus religiosu, si căci acésta unitate este singura chiamata a dă poporului nostru fericea vremelnică si eterna, prin o adeverata cultura morală religioasă. De aceea concediti-mi Dloru! si fratilor că pre lângă semiemintele noștre de bucuria sa dâm spresiune si semiemintelor noștre de recunoscinta mai intâiu Majestăției Sele Imperatului si Regelui nostru urandu din inima „sa traiasca Majestatea Sea Imperatula si regele nostru“ si dupa aceea inaltului Regimului alu Majestăției Sele pentru gratios'a recunoscere a constituuiunei noastre bisericesci.

Dar' Dloru! ori cău de buna si liberala sun fi constituuiuna nostra bis. sa ou uitămu, ca ea nu este insasi scopulu, ci numai unu midiloca ce duce la scopu si ca prin urmare si ajungerea scopului nostru pre terenul bisericescu, — carele este binele si fericea poporului nostru, e posibila, — numai prin o buna si inteleptă intrebuintare a drepturilor noștre constituuiuni.

Despre bună intrebuintare a constituuiunei noastre bis. din partea capului bisericei noastre, a Escoletentie Sele dlu Archeișor si Metropolitul Procopiu ne garantă trecutulu seu celu frumosu de preste 48 de ani in activitatea de Archipastorii, in carea n'a contenit u conlucră la consolidarea bisericei noastre, ne garantă tactul, esperintă si intelepciunea sea, pentru aceea toti, voindu binele si fericea poporului nostru sa ne grupam imprejurul Escoletentie Sele, că in giurulu parintelui nostru, sa conlucrāmu cu densulu la regenerarea si consolidarea nostra, căci dupa disa S. Apostolu Pavelo: „toti ai lui Ddieu impreuna lucratori suntem“ (cap. 3 v. 9), sa ascultam si sa urmāmu sfaturile lui cele parintesce, dupa alta disa a acelui Apostolu: „Fratilor ascultati pre mai marii vostri cari priveghioaza pentru sufletele vostre“ (c. 13. v. 17.) si preste töde aceste sa-lu iubim si sa-lu venim, si că pre slesulu nostru, si că pre parintelui nostru, adeca: si pentru demnitatea nostra, dar' si pentru demnitatea archierescă, cu carea Ddieu l'a binecuvantat, căci acésta demnitate atât este de mere incătu si angelerilor, este grea si înfricoșata.

Suntii parinti ni-au lasat multe exemple frumoase că sa cunoscem insemnata marimea demnității archieresci. Dara voiu spune numai scurtu ca: Insusi dlu nostru Iisus Christosu voindu sa arete insemnata demnității archieresci, la carea voia sa radice pre apostolii sei, la cîn' cea de pre urma, se scula si spelă picioarele acelorosi — din care apriatu se vede marimea demnității archieresci: Dreptu aceea cu atâtua mai multu vomu venera pre Archipastoriul nostru.

Iera Tu prea bunule Parinti! căruia provo-
dinția divina si biserica Ti-ai concrediu scaunul
archiepiscopescu si metropolitana alu marelui si ne-
muritorului nostru Archeișor Andrei, căruia
provodintia si biserica Ti-ai concrediu continua-
rea opurilor si cultivarea creațiunilor lui, căruia

proveninti's si biserica Ti-ai concredintă căm'a corsbicii noastre bisericesci celei pre multu incongruante de valuri, primeșe acăsta căma, acăsta conducere cu aceea-si incredere să bunavointia, cu care Ti-o ofere astăzi biserica noastră reprezentată în acestu congresu pînă rostul meu celu debilu — intr-un'a cu acăsta primeșe si asigurarea iubirei, si a venerei noastre celei fiesci si profunde! Considera-ne — Te rogăm — si Tu parinte! de fiii Tei, precum Te considerăm noi pre Tine de parintele nostru, primeșe-ne si Tu pre noi sub ingrijirea Ta cea parintescă, precum Te primim si noi pre Tine in inițiale noastre, adapostesce-ne pre toti sub scutul Teu, că sa nu ratecim si sa nu ne pericitim. Iéra noi multiamindu Ddieu lui parintilor nostri, pentru ca Te-ai daruit pre Tine nouă, multiamindu prea inaltului nostru Imperator si Rege, pentru ca Te-a întarit de Archipastorii nostri, "Ti oftămu multi ani de fericire, pentru a poté continua opuna marului Teu antecessor Andreiu: "fericirea bului nostru poporu."

"Ti urămu multi ani de fericire, spre a poté conduce naia nostra biserică la limanul dorit. Iéra pentru că sa poti insu-Ti vedé realizate dorințile Tale si ascepările noastre si sa Te bucuri inca aici pre pamentul de rodul ostenelelor Tale 'Ti urămu din curențieni' inimilor noastre „sa traiesti! sa traiesti multi ani fericiti!“

Dupa cuventarea acăsta Preșantă Sea se introduce in scaunul archiepiscopescu de unde rotesce cuventarea de introducere*) carea se primă de congresu cu vii aclamatori.

Dupa finirea sântei liturgii intregului congresu redicându siedintă insotiesc pre Archiepiscopulu si Metropolitulu la resedintă Sea, si in data se prezinta membrii congresului si ai Consistoriului archidiecesanu, corporatiunea profesorală si in urma diseritele corporatiuni civili si militari.

Congresul dupa acestea deschide siedintă si-si continua activitatea.

Totă acestea se petrecu la protocolu pentru eterna memoria.

In cursul acestor se celi prin notariul generalu harthi ministerului de colte si instrucțiune publică din 18 Sept. 1873. nr. 25,091 in carea comunica rezoluția prea inalta a Majest. Sele dto 17 Sept. a. c. in a cărei intilesu Preșantă Sea Parintele Episcopu Ivacicovici este înărtita de Archiepiscopu si Metropolitul românilor gr. or. din Transilvania si Ungaria.

Dupa terminarea cuventării comisariu intro-

*) Carea neputendu-o capetă pentru nrul acesta o vomu publică in nrulu urmatoriu. R.

FOIȘIORA.

Din scrisorile stului Ephraemu Syrulu.

(Despre cele patru lucruri din urma.)

A dôa venire a Domnului nostru Iisus Christu și judecată din urma.

Motto: "Intru totă faptele tale aduți aminte de lucrurile din urma, și în veci nu vei gresi." Sirach 7. 39.

1. Fratii mei, cari iubiti pre Christosu, ascultati acum despre a dôa si infricosată venire a domnului nostru Iisus Christosu!*) Numai la aducerea aminte de aceea ora, tremuru de o frica infricosătoare, cându eugetu la totu aceea, ce se va descoperi atunci. — Cine-va poté infatisă totă acestea? Ce limba le va poté exprimă? si ce urechia va fi in stare a suporta audiula celor ce se voru intemplă acolo, cându regele regilor scundu-se de pre tronul marirei sale, se va pogori, spre a cerceta toti locuitorii pamentului, a tiené socotela cu ei, că sa dea celor demni plată meritata, iéra asupra celor culabili se esprime pedepsă că unu judecatoriu dreptu? Cându eugetu la totă acestea,

*) Dice „acum“, — căci — fatia cu cele patru lucruri de pre urma, a lasatu a premerge inca trei cuventări: căra cei morți, despre morți si tempulu lui Antichristu. Dogmateca bisericii noastre ortodoxe tractăza despre acestea lucruri de pre urma, sub cari grupăza: mórtea, invierea mortilor, judecată si că urmare respăta. Acestea formăza o parte specială, si inca esențială a dogmaticei, care dela cuventul grecescu se numește: Eschatologia. — Cu bunavointia onorab. redactării a „Tel. Rom.“ mi voiu luă tempu a dă in mâinile preoțim noastre si cuvintele: despre morți si invierea mortilor.

duse pre noulu Archiepiscopu si Metropolitu in scaunul archiepiscopescu, de unde acesta adresă congresului unu respunsu parintescu către congresu.

Dupa acestea urmă omagiele clerului si a poporului credinciosu in decursul cărora s-au cântat „La multi ani Stăpane“, si cu acestea siedintă s'a redicatu pâna dupa liturgia si presentare la noulu Archiepiscopu si Metropolitu. Indata după acăsta asistentă preotime presentandu-se înaintea Archiepiscopului si Metropolitului, si cantandu stranele stichiră „Imperatulu cerurilor“ l'au dusu in midilocul bisericei si l'au imbracatu pentru servitul dñeescu, adeca pentru liturgia.

Se cetește o harthia a Escentiei Sele Parintetui Metropolitului gr. cat. Ioanu Vancă, in carea descopere cu parere de reu congresului, ca prin morbu este impedeceat a luă parte in persoana introducerea in scaun a nou alesului Archiepiscopu si Metropolitul Procopiu Ivacicovicu.

Congresul ia la cunoștința acăsta harthia. Comisiunea emisa pentru esaminarea speselor deputației trimise cu adresă congresului către Majestatea Sea, reportădă ca spesele se urca la 974 fl. v. a. si 38 xr. după cum dovedescu harthile deputației, si fiindu ca deputația au primitu numai 750 fl. v. a. comisiunea propune că sumă de 224 fl. 38 xr. sa se rebonifice membrilor deputației. Se primește.

48. Pentru constatarea membrilor presenti si prin urmare a competenților fia-cărui deputat sub titlul de diurne si viatecu se cetește lista deputaților din fia-care diacea si se primește societăfa facuta de biroul notarial alaturata la acestu protocolet. In privința deputaților din diecesă a Caransebesului si Aradului, cari nu suntu presenti dura s'au fostu infatisati la congresu, sa se socotește diurne pre 5 dilo iéra viateculu sa-lu socotește respectivul deputat cu respectivul domn Episcopu totu de odata sa se transpuna una exemplară din aceasta lista fia-cărui Episcopu.

Deputatul Ioann Popoviciu Desseanu aduce aminte congresului, ca deca astăzi ne bucurăm de rezultatul asiatic de frumosu alu lucărărilor noastre, atunci acăsta in cea mai mare parte este meritul conducerii, iéra conducerea a fostu concrediata parintelui protopopu Ioanu Metianu, căruia propune si se aduce multiamita din partea congresului si a se petrece acăsta la protocolu.

Congresul primește acăsta propunere cu unanimitate cu frenetică „sa traiescă parintele Metianu“, carele inchide siedintă cu o cuventare, in care reasuma activitatea Congresului, căruia i si multiamase pentru zelulu si buna intelegera sea pre-

cum si pentru increderea ce a pusu in persoana sea. Acestu protocolu stante sessione se autentica si se subscrive.

Ce-va mai multă lumina.

(Fine.)

Comitetala din Pestă pre lângă ajutoriile materiali e obi-gatu a cere unele garantii si anume: Recunoscerea regimului provisoriu si a suveranului alesu. Tramitera unui ministru la regimul ungari si primirea unui ministru ungari. Deobligamentul Italiei pentru garantia unui imprumut pentru suveranul alesu. In urma deobligarea reciproca da a nu pune josu armele pâna la restaurarea unitatii Italiei si a independentiei ungarie basate pre constitutiunea din 1848 rezervându unele modificări facia cu nationalitățile.

Cu dreptu si bate jocu Lamarmoră de proiectele de alianta ale „statului ungari imaginariu.“ Spre dovăda aduce fiasculu ce a suferit invasiunea lui Klapka si ca regimentele ungarie s'a batutu cu viteză la Custozza.

Unele depesie ale lui Nigră si Barral dovedescu, ca Napoleonu voiă, că Italia sa capete Venetiă ori va invinge Prussiă ori nu. Prussiă invingendu nu va cōscigă dela Austria nimicu pâna nu va desdaună pre Franciă la Rhinu.

De mare interes e o depesie trimisă in 15 iuniu de Barral lui Lamarmoră, in care se spunea:

Bismarck a disu, ca in urmă a decisiunii adunării confederative din Frankfurt, confederationea a incetatu si acăsta decisiune insemna in ochii nostri o declaratiune de resbelu, căreia trebuie sa-i preventim. Martia venitória vomu deschide ostilitatele. Primele operatiuni militare nu suntu secretul meu, e destulu sa scii, ca cându vomu incepe campania. Mi pare reu audiendu, ca Italia vrea sa atace quadratul celaticei in locu de a se intorce spre marea adriatica si a astringe Austria la o lupta deschisa. Ideea acăsta me neliniscește. A-si si acceptat bucurosu dela Lamarmoră acceptarea combinatiei, de a provocă cu unele milioane insurectiunea in Ungari.

Bismarck la urma a eschierat ce-va cam ne-sigur de cauza sea: Jacta est alea, se avemu in credere, dara sa nu ultamă, ca Ddieu atotoperitoricu e capriciosu.

Acăsta blasfemia a revoltat conșintia religioasă alor Lamarmoră, in se trece preste acăstă cu ironia, ca omenii mai alesu femeile, suntu capriciose, dara Ddieu nice odata.

Pentru statul majoru eră si aceea faptă intratatoriu, ca Berlinulu voiă a-i prescrie planul de resbelu. In depesiă din 15 iuniu respinge Lamarmoră

mai? Atunci, iubitilor, de poterea acelui focu, voru secă riurile, se voru sterpi isvările, stelele voru căde, soarele se va intupeca lună va trece, ceriul se va constringe laolaltă, după cum sta scrisu²). Atunci angerii cei tramisi voru alergă in giură si voru adună, — după cum insosi Domnul a disu³) — pre cei alesi despre patru venturi, dela ună margină a cerului pâna la ceealalta. Atunci după promisiunea lui vomu avé unu ceriu nou si unu pamentu nou⁴).

4. Cum vomu puté, o prietenă lui Christosu, sustină totă atunci, cându vomu vedé pusu înainte tronul infricosat si se va areta semnul crucii, pre care Christosu de buna voia si pentru noi, a lasatu a se pironi. — Cându vomu vedé toti sănțul si infricosatul sceptru al imperatului, oretandu-se înaintime, — atunci fia-care 'lu va cunoșce si-si va aduce aminte de cuventul Domnului, care l'a disu mai înainte: „Semnul fiului omenește se va areta pre ceriu⁵). — Toti voru perseveră acum in deplină convingere, ca regeld după totă acestea se va areta. In aceea ora iubitilor, fia-care are sa cugete, cum se va infatisă înaintea imperatului infricosat, si-si cumpăresc totă faptele sele. Atunci si va vedé totă faptele, bune cătu si rele, standu-i înainte, — Atunci se voru bucură cei induratori si penitentii adeverati, vediendu-si faptele gloriose, cari le-au facutu mai înainte. — Cei compatimitori voru vedé cum se voru rugă pentru densii miseri si lipsitii, de cari s'au induratu, iéra înaintea angerilor si a omenilor voru vesti faptele loru. — Altii voru alocă la crimile si astrangerile pocantiei loru, standu vesele, voiose si prea marite, asceptandu cu o sperantie fericitoare, areterea preamarirei marelui nostru Ddieu si Mantuitorului Iisusu Christosu.

*) Iesech. 34. 4. *) Math. 24. 3. *) II. Pet. 3. 13.
**) Dan. 7. 10.

ori ce amestecare în planurile sale din partea lui Bismarck și insurecția Ungariei să o provoce Prusia singură.

Cavalerului Nigră încă îl dă Lamarmoră o lovitură. Elu, care nu-mi scăd să sfaturi politice vrea să-mi dea noțiuni strategice, telegrafându-mi, că austriacii nu vor primi o luptă deschisă, ci se vor retrage în cetăți. Archiducele Albrecht avea interesul să dice că rămâne în cetăți, dar Nigră îl dă Bismarck și Usedom vojan, că italienii să înainteze spre nord, să deslege insurecția în Ungaria și să atace în dererul pre austriacii interși către Prusia. Evenimentele să dovedească că planul recomandat de la Berlin a fost mai bun decât celu facut de statul major italian. Respiniți la Custoza, italienii trebuiau să procedeze de alungul mărei adâncită, adică a forță Padulu inferioru și a pasă către Isonzo.

În capitolul alu douăzeciile aduce Lamarmoră o contemplație jumetate filosofică, jumetate religioasă-misterioasă despre aceea, că provindul să destinat, că să se mai incinge o luptă sangerioasă. Deocamdată, că resbelul de la 1866 a provocat din tulerie și că Lamarmoră a fost unul din cei mai activi provocatori, atunci să poată pune întrebarea, că nu e barbatul de stat al Italiei un elevu de alu iezuitilor?

Cându intrarea trupele prusiane în urmă de cizinele ultime a adunantiei confederative, în Saxonii Hanover, Hessen, trimise Barral la demandarea lui Bismarck o depesă lui Lamarmoră spre a îndupla pre acelui să declară Austriei resbelul. Înfluentul lui Napoleon a totu amanat acelui declarare. În 17 iunie promise Lamarmoră lui Barral, că în 18 va declară resbelul, dar regele demandă amanarea, pentru că lipsă sciri positive din afara. Napoleon încă nu se încredea în Prusia. După trei depesă repetite, în care Lamarmoră cerea condecora pentru a declară resbelul, telegraftă Victoru Emanuilu însuși în 19 iunie: Lamarmoră să predece în diu' urmatore, în 20 iunie, declaratiunea de resbelu la quartirul generalu alu armatei austriace.

În urma venindu Lamarmoră la famosă depesă a lui Usedomu dice, că a primit-o în 19 iunie și o vituperată reu. În același parte a cărtiei și arăta densul ură contră prussiacilor. Elu acusa pre Prusia de nemultiamită, pentru că nu vrea să recunoască serviciile facute de Italia. Lamarmoră repetă și interpellarea sa îndreptată în 21 iulie 1865 către Menabrea în camera cu privire la opul statului majoru prussiac, carea conține multe impotări de ale Prusiei. Cu exprimarea dorerei, că descrierea resbelului din 1866 apromisea de Menabrea înainte cu 5 ani, încă nu a aparut,

5. Să oare pentru că nu ve spune îndată marile creștini, după cum se va intenționa cându vomu audi acelui puternic vîrsu și acelu strigău înfricosită din înaltul cerului: Eata mirele vine, spre a judeca pre cei vii și pre cei morți. Atunci, o prietenă lui Christosu, se voru cutremură de acelu strigău temeliele și internul pamentului dela o margine până la alta; și totu barătrurile (aduncimile). Prește fia-care frăților va veni spaia, frica și cutremură din cauza strigării și sunetului posaunei, și pentru frica și acceptarea lucrurilor, ce voru se vina preste pamentu, căci puterile cerului voro și clătină, după cum stă scrisu¹⁾. Atunci angerii voru alergă colo, chorurile archanghelilor, ale Cherubimilor și Seraphimilor se voru adună eu grăbo, și ființele cu ochi multi²⁾ voru căntă cu tără: „Sântu, sântu, sântu și Domnul celoru, celu ce este, a fostu și va fi, celu atotu poternic!“ Si totu zidirea în ceriu, pre pamentu și sub pamentu, va strigă cu putere și eu cutremură: „Binecuvântatul se fia Imperatul celu ce vine întru numele Domnului!“ Dupa totu acestea, apoi se voru deschide cerurile, și se va arăta regele regilor, Ubieșul nostru celu infinitu și plinu de gloria, intogmai că unu fulgeru înfricosită, cu o putere mare și marire neasemeneavă, după cum învățătorul celoru dñeșesci Ioanu a venită dicendo: „Eata, elu vine pre norii ceriula și lu va vedea pre elu totu ochiul, și cei ce l-au străpunsu, și totu semințele pamentului se voru tangui pentru elu!“ (Va urmă)

¹⁾ Math. 25. 6. ²⁾ Math. 24. 29. ³⁾ Apoc. 4. 6.

⁴⁾ Apoc. 1. 7.

Lamarmoră încheia partea întâia a descoperirilor sale interesante.

Pianul superior. 12/24 Sept. 1873.

„Inca o calamitate!“
Dile redactoru! Nu fura de ajunsu lipsele materiale cu cari se luptă omeni din comună nostra; nu fu de ajunsu recoltă cea mai putenu că de midilociu a anului acestui, nu epidemiu, care de vre-o patru septămâni neintreruptă seceră și pre la noi la victime lasându cu deosebire în unele case urme multu tempu irreparabile, încătu cuprinsi omeni de frica mortiei neobișnuite, uitata de totu alte neajunsuri; — ci era pre lungă acestea reale încă o lovitura amara — o calamitate neasceptată în comună nostra!

Lohi în 10/22 Sept. a. e. o. și de la de la de la dorita de bietoului tieranu munitoru, dină destinată pentru colesula cucurudoiului de pre câmpu — pentru ce omeni agricultori, în același loc și esira desu de dimineață, că bucuria și multumire, mai totu la câmpu spre a-si adună și stringe acosa fructul osteneleloru loru, remanendo în satu d'abia unde și unde căte o baba neputințiosă, ingrijitoră de căte undu bolnavu și de pruncii cei micuți.

Eata numai pre la amedi deodată se radica unu focu teribilu, însăpimentandu pre cei putieni, cărălu vedu, și cari în locu să alege spre a împedea extinderea loi — alergă numai pre strada în susu și jesu strigându cu spaimă din respusteri — dară vocea loru remasă neaudita fiindu că cei ce aru și sarită la momentu intru ajutoriu, cum diseiu, erau afară de satu.

In modulu acestuui foculu în foră lui turbata, nefindu cine să-lu conturbe, în tempu de 1/2 oră ia dimensiuni totu mai mari; cându eata se vediu o multime de omeni adunati, ba chiaru, din întempiare, și doi gendarmi se vedioră indemnanda și fortiandu pre cei ce nu pre lucrau, și asiă după ce foculu consumase 11 case și 6 siuri su impedecatu a se estinde și mai departe.

Dimpotrivă cu acestea case-siuri și alte edificii tieranesci avura sörtea trista a se topi și vre-o siiese porci grasi, nefindu cine să-i elibereze din închisoarea loru. Bietii tierani, seraci și necajiti sărăde aceea prin loviturile elementare de pâna acum, ultimulu asilu, ce-i scută baremu de vent și plouă, remasera sub ceriul liberu, n'au sermanii unde să-si plece capulu; pusetiune trista, démnă de totu compatimirea. Intre nenorocitii acestuia suntemu în pusetiune nefericită de a numeră și pre doi preoti: Par. Georgiu Pantu și par. Sim. Ghibu gineră-seu.

Daună preto este necalculabilă, dară cu deosebire la mentionatii parinti preoli, cari avura case mari de piétra și bine coperite cu tigla — siura — grajduri și alte multe edificii mai tôte nöne, grău cucurudiu, fenu, paie în cantitate fără mare — tôte suntu acumă numai cenusia. Vis-a-vis de densii și bieta vedova cu vre-o 4 copii buni numai de a mancă.

Lamentare, vaete și împete de femei și copii flamendi și tremurandi de frig, încătu și se înșoră trupul și ti se sfasie anima de dorere la privirea loru.

Unu reu mare e la noi și acelă, că omeni cei competenți nu se îngrescă de temperatură întru procurarea vre-unui aparat de stinsu focului. Aru și tempulu să ne îngrijuăm de aceste medilice atât de necesarie!

Amu scrisu acestea că cei ce iubescu omunitatea, compatimindu-ne se planga, după cum dice apost. Pavelu cu cei ce plangemu.

Avgamu Stancă,

— teol. absolutu.

Sibotu în 18 Septembrie 1873.

Domnule redactoru! Ca permisiunea d-vostre mi iau libertatea a ve scrie că-va despre cele ce se petrecu în sinulu comunei noastre cu privire la reocuparea stațiunii pentru alu doilea preotu, său mai bine dicendo, cu privire la întrebarea: ca să se mai realizeze alu doilea preotu în loculu demnului preotu defunctu Avgamu Viorelo, a cărui mormantare de curențu, după cum prea bine a observat corepondințele din Nr. 73 alu „Tel. Rom.“, nă-a infișat o imagine trista dera adeverată despre nemultiamirea fișă fată cu unu parinte meritatu.

Abstragendu acum dela acestu incidente nefericitu și sciindu, că nu e unu ce raru în același lume asemenea recompensiune nemerită pentru faptele cele bune și lăudabile, sa esaminăm întrebarea,

ce ne-am pus'o mai susu, o întrebare destul de mementuoasă, pentru că atinge organizația parochialor și să în strinsă legatura cu dispusețiunile luate de sinodele noastre eparchiali în această privință. Mărturia numitului preotu vrându nevrându a adusă acelașă întrebare în acelu stadiu, cându trebuia rezolvata definitivă în comună noastră.

Cumca acelașă organizare are să urmeze în înțeleșulu dispozițiunilor sinodali, cine mai poate nega?

Sa vedem înse cum tienu unit omeni dela noi comptu de aceste dispoziții legale și cum și le interpretează!

Indată ce bravii și ai defunctului preotu înmormentata pre nefericitul loru tată, care nu poate duce cu sine în mormant nici macaru mangaerea, de a lasă pre fișei demni următori, ai învățătorilor sele parintiesco, densii se și apucă cu totu energie, de a suplini loculu vacantu prin unu nepotu alu defunctului. Judele din comună noastră Ioane Viorel, care se pare că are multu interesu pentru ori ce lucru ce nu taie în competitia oficiului seu, dară pentru același putenia predilectione, avându unu sefioru absolut de gimnasiu și teologie, a cărui calificare nu se poate trage la inoficiu de nimene, misca totu pietrile în ruptulu capului, pentru că se-si asiedie pre fișul seu în loculu vacantu. Unu lucru acela, pentru care noi nu-lu hulimo, nice nu-lu loamu în nume de reu, pentru că ori și care parinte are dreptu de a fi zelosu pentru ferioarea filorui sei, înse ceea ce combateau noi e numai tendinția dloru, de a lucra contră dispozițiunilor sinodali, pentru că în comună noastră e absolutu imposibilu alu doilea preotu pre venitoriu.

Scrim, dile redactoru, că nesuntu nemurito-riului Archiepiscopu și Metropolitul Andrei sprințita de conlucrarea energioasă a filorui bisericăi noastre, nă-a datu o constituție biserică, de carea putem fi mandri, scrim, cătă activitate a desvoltat congresele și sinodele noastre în continuarea acestei opere marelui, de a ferici biserică prin o organizație internă solidă și basată în ratione lucrurilor, scrim, că sinodele noastre eparchiali întru multele obiecte a recunoscute cestionea organizației parochialor de o necesitate imperativă. Venitoriu preotului noastre aterna multu dela o lexică deslegare a acestei cestioni. Comisia ambulantă suntu o dovăea viață, ca sinodul a considerat urgintă a acestei afaceri, pentru că pre baza datelor positive medilociate prin aceste comisiuni are să urmeze ulterioră organizare spre multiamiră generală, — totu aceste le intielegem, dară nu scrim, ce voru să însemne acele intrigă și agitații în ascunsu și pre satia ale dloru Viorescu, de a regulă parochiala noastră în botulu dispozițiunilor sinodali după draga voia a dloru. Bine sciu dloru, ca comună noastră nu e în acelu gradu fericita de stare materială, de a intreține și pre venitoriu pre alu doilea preotu pentru că înțâia lipsesc numerulu recentu de susțete, care s-a luat că baza la împartirea parochialor, — comună are numai 1100 susțete; — a dōuă venită siguru nu e decât ceea ce poate dā cass'a allodiale, și apoi scie impregiu-rolu, ca același a bancrotat chiaru sub administrarea corecta și acurata a dloru Viorescu odinioară — cându? o sciu dloru mai bine. — Cass'a allodiale și din alte considerații nu poate garanta leșa pentru alu doilea preotu — aru potă cându aru lipsi particularismul celu incubatul de dōue diecenie la noi care împedea totalu crescerea capitalului. — Scola noastră, carea poate fi ună din cele mai frumoase din tractul Orastiei, nu s'a mai radicat, e destul ca planul de doi ani săa pre harhia și va mai sta unu dieceniu că protecțu. Adaugă la zidirea scolei, la care trebuie să concurgă cass'a cu sumă cea mai însemnată, ca cu organizația politica a comunelor se voru mai radica platile oficiilor și ele asemene, apoi de unde se voru scote cele 400 fl. pentru alu doilea preotu? D. Viorescu n'a fostu nici cându atât de generosu de a suplini asemene lipsei în cass'a allodiale.

Se-siedu bine aminte domnii Viorescu, că cându a fostu comisia ambulantă cu domnul ppresbiteru în frunte în cauza organizației parochialor în comună noastră, Sibotul s'a revoltat la ideea, de a mai radica leșa unui preotu, dicu a unui preotu, pentru că domnul ppresbiteru dechiarase atunci din capula locului imposibilitatea existenței celor-laiți preotu. Oare să-si maiedu aminte dlu ppbiteru de același declarare, său dora o va uită din predicionele către înreditii Viorescu, avându dora privilegiul de a mai face

iei coleai căte o excepție dela regulă generală?

Aceste suntu fapte, cari vorbesc destulu de logicu! —

De óre ce după cum amu arestatu alu doilea preotu nu aru avé asigurata esistintă sea la noi, noi incercările dloru Vioresci numai săi ni le-amu poté esplică, deca cum-va vomu mai pune séma si pre ridiculosele amenintări, ce le facu in continuu preotului nostru localu I. Armeanu. Dloru adeca se laudău, ca nu va remâne piatra pre piatra in Sibotu, deca nu li se va imprimi voi'a, ca voru scôte pre preotulu amintit din acăsta parochia, pentru ca vedi domne acesta nu are cuaificatiunea moderna pretinsa de densii. E adeverat, ca parintele Ioanu Armeanu că preotu din tempurile nefericite ale impărătelor noastre bisericesci și nationale, nu a potutu sa-si cascige acel gradu de cuaificatiune, dara pentru acăsta óre merita sa-lu scöteli d-vostre după uno servitui de 23 ani din parochia numai că sa incapeli d-vostre, cari v'ati adapatu la isvorul sciencielor moderne? Celo putinu preotii betrâni su meritul nedisputabilu, de a ni fi conservat religiunea și prin tren'sa naționalitate, identificandu-se aceste sub decurgerea atâtoru secole, dara d-vostre, dloru Vioresci, cărora va placutu totu-deun'a a stă in fruntea comunei, n'ati facutu nice macaru scól'a confessionala pre lângă tóta cultur'a pretinsa si influintă de carea v'ati bucurat su n'ati lasatu nici pre altii sa faca, pentru ca nu va ierta ambitiunea sa mai aiba si altii parte la grori'a d-vostre, dara la cestiunea scólei, vomu reveni de alta-data. Si apoi, totu dloru de către padure! Óre de aceea vreti sa realegeti pre alu doilea preotu pentru ca aveți prospectu de a statuia pre preotulu I. Armeanu in o statuine mai miserabila, său dôra pentru ca acesta nu se demite a fi unelt'a d-vostre? Curișe idei aveți de organismulu bisericei noastre! Aceste suntu remasitie de pre la institutele calvine, la cari v'ati adaptat si de unde s-til adusu uno spiritu de religiositate că celu manifestatu cu ocasiunea inmormântării parintelui d-vostre si cu alte ocasiuni. Acăstă va sa dică, ca suntet cultivali după recerintele tempului presentu! ?!

Ore asiā se scotu si se punu preoli in parochii? Cându veti fi dictatori se voru mai poté intârce lucrurile spre binele d-vostre dara pâna atunci sa lasâmu undele Maresiului sa se stracure in pace, ca multu tempu va mai trece pâna la reintorcerea evului de auru, in care dnii Vioresci erau prea fericiti.

Din cele ce amu disu nu resulta alt'a decât sa perseverâmu in cele ce sinodele noastre a aflatu de bine a dispune, sa nu umplemu parochiele cu preoti din predilectione către unii omeni, căci numai vomu irită poporul celu atât de tenitentu si nu vomu promovă cau'a preotimei prin atari apucatori. Esperintielé comissionilor ambulante a dovedit acăstă pre deplinu. Decisiunile sinodali sa fie normativ'a noastră in privint'a organizării bisericei noastre. Lepadându-ne de interese particularie si tienendu stresu la constituionea bisericeșca, pre a cărei basa ne vomu regulă mai bine si mai siguru afacerile noastre, cau'a va prosperă si dorintă noastră generale, de a vedé biseric'a deplinu organizată si fericita se va imprimi sigura.

Sperâmu, ca venerabilul consistoriu arch. va pune stavila acestoru incercări anticonstituitionali, cându aceste 'si voru tragană vieti pâna pre la Sabiu, si deca cum-va nu se voru respinge dela scaunul protopresbiteralu, după cum se ascăpta de comunu. Sa acceptâmu ce va mai urmă. Vomu urmarî aceste incercări din stadiu in stadiu, pâna ce 'si voru dă ele inse-si preste capu.

Varietăți.

* * * Astădi se voru licitață intre alte obiecte in resedintă archiepiscopală argintarie le si mâne Vineri vinurile.

* * * Primiriile in gimnasiulu reg. de statu de aici s'au inceputu in 28 Sep. st. n.

Nr. 214—1873.

Concursu.

Pre bas'a bugetului preliminatu de adunarea generale a Asociatiunei transe tienuta in 1872 la Sabiu p. XVII, adoptatu in siedintă de astădi rete salarii:

si pentru anulu 1873/4, se publica prin acăstă concursu, la urmatorele stipendie si ajutorie:

- 1) La uno stipendiu de 150 fl. v. a. pentru unu juristu in patria.
- 2) La uno stipendiu de 60 fl. v. a. pentru unu gimnasistu.
- 3) La uno stipendiu de 60 fl. v. a. pentru unu elevu dela scól'a reale.
- 4) La 6 ajutorie de căte 50 fl. v. a. pentru 6 sodali de meseria, cuaificati de a se face maiestri.
- 5) La 20 ajutorie de căte 25 fl. v. a. destinate pentru 20 invetiacei de meseria.

Terminulu concursului pentru stipendiale si ajutorioare susu amintite, se desfigne pre 20 Octombrie cal. nou 1873.

Concurrentii la stipendiale de sub posit. 1, 2, si 3 au de a-si asterne la comitetulu asociatiunei transe pâna la terminulu susu indigitatu, concursele loru provideute a) cu carte de botezu, b) cu testimoniu de pre semestrul II-lea anulu scol. 1872/3 c) cu testimoniu pe paupertate, d) cu reversu despre aceea, cumca ejungendu la stare se voru face membrei ai asociatiunei, in fine, concurrentii la stipendiu de sub posit. 1) voru avé de a mai alatură la concusele loru si reversu despre aceea, cumca absolwendu studiele se voru apleca in patria, incătu 'si voru astă postu coresponditoru.

Dela concurrentii la ajutorioare de sub posit. 4, pre lângă atestatulu de botezu, se recere adeverintia dela maestrulu respectivu, despre destieritatea si diliginta in meseria, cu carea se occupa.

Fostii stipendiati pre anulu scolasticu trecutu, carii prin producerea documentelor de progresu in studia, au satisfacutu conditiunilor recerute, se lasa si pre anulu scolasticu 1873/4, in usuarea avutelor stipendia, inse cu aceea conditiune, că sa produca documentu de inmatriculare dela directiunile institutelor respective, că astfelui sa se pôta face dispositiunile de lipsa, pentru asemeara stipendielor conferite si pre anulu scol. 1873/4.

Din siedintă lunaria a comitetului Asociatiunei transe tienuta la Sabiu in 23 Septembrie c. n. 1873. (1-3)

Concursu.

In protopresbiteralu gr. or. alu Ioagiu lui Comitatul Hunedoarei suntu a se ocupă urmatorele posturi invetiatoresci:

1. Hondolu cu 200 fl. v. a. salariu anualu si cortelu.
2. Certesiu cu 150 fl. v. a. salariu anualu, cortelu, si dela totu elevulu unu caru de lemne.
3. Magar'a eu 150 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 3 orgii lemne.
4. Fornadi'a cu 120 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 2 orgii lemne.
5. Suligete 180 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 3 orgii lemne.
6. Valisior'a cu 160 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 2 orgii lemne.
7. Délu-mare cu 160 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 3 orgii lemne.
8. Bambotocu cu 300 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 6 orgii lemne.
9. Rapoldu-mare cu 240 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 6 orgii lemne.
10. Bobaln'a cu 260 fl. v. a. salariu anualu, si cortelu.

Doritorii de-a ocupă acestea posturi, au a trame subscrizbului petitiunile loru instruite cu documentele necesari pâna la 6 Octobre a. c. st. v. H ondolu in 31 Augustu 1873.

In contilegere cu respectivele comitete parochiale Basiliu Piposiu Protopres.

Concursu.

Pentru ocuparea stadiunilor invetiatoresci in comunele tractului protopresbiteralu Nocrichiu — Cincu-mare mai josu semnate, se scrie prin acăstă concursu pâna in 1 Octombrie a. c. pre lângă locuințile necesare si lemnele de focu in urmatorele salarii:

1. Vecerdu cu salariu anuale de 50 fl. v. a. din alodiu comunale, si 12 galete bugate dela poporu.
2. Zlagn'e 65 fl. v. a. din fondulu bisericei.
3. Verdu, 50 fl. v. a. din fondulu scólei.
4. Merghindélu 50 fl. v. a. si 10 galete bucate dela poporu.
5. Roj'a, 40 fl. v. a. dela poporu.
6. Prosties, 75 fl. v. a. dela poporu.
7. Iacobeni 50 fl. v. a. dela poporu.
8. Hundrubechiu 40 fl. v. a. dela poporu.
9. Selistéta 70 fl. v. a. dela poporu.
10. Calboru 130 fl. v. a. din alodiu si 4 galete bucate dela poporu.
11. Sasausiu 160 fl. v. a. din alodiu.

Doritorii de a ocupă aceste posturi au a trame pâna la terminulu susu amintită petitionile loru instruite in sensulu §-fului 13 din Statutul Organicu la subscrișula.

Nocrichiu in 12 Augustu 1773.

In contilegere cu respect: comitele paroch. G. Maiereu, (3-3) adm. ppescu.

Concursu.

Pentru ocuparea postului de capelanu lângă bistrânu si morbosu parochu din Gaunós'a, Ciulpezu si Cutinu, la cererea acestui aprobata din partea prei venerabilului consistoriu archidiecesanu cu datul 3 Maiu nr. cons. 431, — se scrie concursu pâna in 30 Sept.

Emolumentele suntu: din lôte venitele parochiei de a 3-a clasa jumetate.

Doritorii de a ocupă acestu postu 'si voru asterne petitionile loru instruite in sensulu Statutului organicu la subscrișula pâna la terminulu de susu.

Dev'a 3 Septembre 1873.

In contilegere cu comitetul parochialu, si cu comitetul respectivu. Ioanu Papiu,

(3-3) protop. gr. or.

Ad. Nr. 109 1873.

Concursu.

Pentru urmatorele stadiuni invetiatoresci se deschide prin acăstă concursu pâna la 30 Septembre a. c.

I. In Telio: cu o lefa anuala de 198 fl. v. a. coartiru libera si lemne.

II. In Vam'a Buzeului: cu o lefa anuala de 150 fl. v. a. cuartiru libero. Cu acestea posturi este legat si cantoratulu, acârui remuneratiune este computata aci.

Concurrentii deci suntu invitati că in inteleșu Statutului organicu, petitiunile loru pâna la terminulu de susu sa le asterna la scaunulu ppescu alu Heghigalui.

Elopata in 26 Augustu 1873. Ioanu Mog'a (3-3) Adm. prot.

Nr. 10985 1873.

Edictu.

Din partea tribunalului reg. din Sabiu se aduce la cunoștința publica, cumca in urm'a cererei consistoriului archidiecesanu gr. or. din Sabiu s'a concesu vendiarea libera a aversei misticăre déjà pretiuită din partea judecătoriei si apartinătoare la remasulu Escentiei Sele alu archiepiscopului si metropolitului Andreiu Baroșu de Siagun'a, repausat in 28 Ianuie 1873, sub urmatorele condiții:

1. pretiulu strigorei este pretiulu staverit in inventariu judecătorescu, iéra sub acestu pretiu nu se va vinde objectulu.
2. Comperatoriulu va avea sa depune pretiulu intregu de locu după plusferirea loi, la mâna comisariului de licitatione, si numai după aceea va primi objectulu in posessiune.

Terminulu licitației se desigă pre 29 Septembre 1873 si pre dilele urmatore, afera de dumineca si sarbatori, totu-deun'a dela 9—12 óre inainte de amedi si dela 3—6 după amédia in locuința repausatului.

Din siedintă tribunalului regescu. Sabiu in 25 Septembre 1872.